1872. IV. évfolyam. 42. szám. Kedd, február 27.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

Megjelen hetenként ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Előfizetési árak.
...ben és postán küldve.
... frt — kr ... évre 2 frt 50 kr.
... — „ Egyes szám 10 „
... pénz s minden közlemény: ... Vecsey-ház földszint a szerkesztőségbe bérmentve küldendők.
Előfizethetni helyben:
Telegdi K. Lajos és Csáthy Károly könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél. — Egyebütt a postahivataluk utján.

Hirdetési dij:
Öthasábos petitsorért 5 kr.
Nagyobb terjedelmü, mint szintén több izbeli hirdetések, alku szerint a leg olcsóbb árért.
Bélyegdij: Minden beigtatásért külön 30 kr.
„Nyilt-tér“-en megjelenő közlemény öt hasábos sora 15 kr.
Név- vagy bérmentetlenül beküldött kéziratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugy szintén kéziratok sem adatnak vissza.

Kik állanak a tagadás terén?

⊙) Jobboldali lapok és párttagok, azon hirt terjesztik, hogy a baloldal a merev tagadás, a tétlenség, a negatió terén áll.

Azt a hangzatos szóvirágot, hogy „a baloldal nem kormányképes“ már elkoptatták; s most ahelyett ezt hangoztatják: „a baloldal a tétlenség politikáját üzi!“

Természetes dolog, hogy e hamis hir a gyöngéket könnyen eltántoritja, s hiszékenyekké teszi, kivált ha azoknak szájából hallják, kik „a hatalom eszközeivel rendelkeznek.“

Hanem a józan gondolkozásuak nem hisznek vaktában semmit, habár hatalmasok ajkai hirdetnek is egyetmást.

Legközelebb pedig, ha az 1867-ik év óta folyamatban levő politikai és országgyülési küzdelmekre visszatekintenek az elég értelmiséggel és elfogulatlansággal megáldott honfiak: bő anyagot találhatnak arra, hogy a jobboldali közegek ama hirei, melyek a baloldali párt tétlenségét kürtölik, koholmányoknál s kortesfogásoknál nem egyebek.

Mert az ellenzék hősileg megállott az 1867 ki közösügyes kiegyezés körül vivott csatákban, a haza önállósága s függetlensége megmentésére irányzott fegyvereivel a többség ellen, mely a delegatiókat, s a had- és pénzügynek Ausztriától függősitését tüzte zászlójára.

Az ellenzék kemény harczokat vivott az előterjesztett költségvetések tárgyalása közben, hogy a közös költségek roppant tömege mellett, hazai s kivált nevelési és közmivelődési czélokra is juttathasson az adózó népnek véres verítékkel keresett filléreiből.

Az ellenzék folyvást harczolt a kormány központositási politikája ellen, melynek czélja, erős kormány szükségének czége alatt, nem egyéb vala, mint amaz ismert kifejezés, mely igy hangzik: „az állam én vagyok.“

Küzdött az ellenzék kitartólag a kormány azon irányzata ellen, hogy kormányhivatalnokok egyuttal képviselők is lehessenek, kik független honpolgároknak nem tekinthetők.

Harczolt az ellenzék a roppant nagy hivatalnoksereg létrehozása ellen, jól tudván, hogy a bureaukratia megöli a polgári szabadságot.

Számtalan izben fölemelte szavát az ellenzék a hazáért szenvedett és részben elvérzett 1848—49-diki honvédek érdemei elismertetéseért; az uj honvédcsapatoknak müszakilag felszereltetéseért, s a hazaellenes viseletet tanusitott egyének nyugdijaztatása ellen.

Folytonos csatákat folytatott az ellenzék had- és pénzügyünk függetlenitéseért, önálló magyar bankért, a dohányegyedáruság eltörléseért; adóreformért; a népképviseleti elvnek a törvényhatósági életben is fentartásáért; a vallásegyenlőség elvéért; az iparszabadságért; a kiváltságos biróságok eltörléseért; a közvetlen, szóbeli és gyors igazságszolgáltatás biztositékaiért: a sajtó- illetőleg a hirlapirodalomnak nyügeitől megszabaditásáért; stb.

Az ellenzék mint nem kormányon levő hatalom, törvényjavaslatokat nem is köteles előterjeszteni; az a kormány teendői körébe tartozik; és mégis az ellenzék, igen sokszor törvényjavaslatokkal is, számtalan izben szabadelvü és lényeges módositványokkal járult az országgyülési vitákhoz, s tettleges müködésének számtalan bizonyitványát szolgáltatta ki az értelmes és józan gondolkozásu honfiak s az egész ország szemeláttára.

Ki mondhatja tehát, hogy az ellenzék a tétlenség terén áll?

Látnivaló, hogy az csak ámitás, mit az ellenzék ellen a jobboldali közegek hirdetnek.

Hogy az ellenzék közjogi tekintetben is szabadabbá óhajtja tenni a hazát lehet-e ezt tétlenségre s kormányképtelenségre magyarázni; midőn a világon minden elem tökéletesedésre törekszik.

Az idő bizonyára meghozandja az alkalmat, mely a baloldali politika észszerüségét és kivihetőségét igazolni fogja.

Itélje meg addig is az elfogulatlan közönség, hogy a baloldal áll-e a tétlenség a tespedés terén — mely a szabadságot, függetlenséget, a hazára nézve üdvös intézményeket — éveken át ernyedetlenül s anyagi jutalomra tekintet nélkül folytatott harczok által is — a haza földén megörökiteni törekszik? — vagy pedig a jobboldal, mely azon elszámlált üdvös intézmények létrejötte ellen roppant hatalmának sulyát következetesen felhasználja?

Minden elfogulatlan ember egy tekintetre is átláthatja, hogy a merev tétlenség, a maradás, a negatio terét épen a jobboldal tartja elfoglalva!

Az ily merev tétlenség sivár magvát pedig maga az idő kiveti méhéből.

— — —

= **A Rozenzweig** altábornagy és Vakanovics báni helyettes közt állitólag kitört viszályra s Rozenzweig leköszönésére vonatkozó hirek avatott körökben teljesen alaptalanoknak mondatnak. Ugy látszik ezen alarm-hirek, melyek távirati uton Zágrábból minden irányban terjesztettek, részint félreértésnek, részint talán pártmanoeuvrenek köszönék létrejöttüket.

— — —

= **A képviselőház** osztályai tegnapelőtt ülést tartottak.

A telepitvényesekről szóló főrendi módositásokat nem fogadta el a III. osztály; hét osztály azonban több-kevesb módositással elfogadta: egy tegnap tárgyalta.

A kolozsvári egyetemről szóló, a tanügyi bizottság által szövegezett javaslatot nem fogadta el az I. osztály, Schwarcz Gyula javaslatával helyettesitvén azt; a hét osztály azonban elfogadta, egy ezt tegnap tárgyalta.

A Lloyd-társulattal kötött szerződés több osztályban csak azon módositással fogadtatott el, hogy minden héten Fiuméből egyenest Zárába vagy Cattaróba egy hajó menjen.

Az osztályok általában a következő javaslatokat tárgyalták: A telppitvényesekről szóló törvényjavaslatra vonatkozó főrendi módositásokat; a közös hadügyminisztériumnak 1871-re engedélyezett 300,000 frtnyi összeg Magyarországra eső részének fedezéséről; a magyar korona országai által, az 1869. évi közösügyi kiadásokra fizetendő összeg fedezéséről; a magyar királyi államvasut pesti indóházának kizárólag állampályaudvarrá leendő átalakitásáról; az osztrák-magyar Lloyd nevü gőzhajózási vállalattal a tengeri postaszerződés beczikkelyezéséről; a kolozsvári egyetem felállitásáról; a hajóépitésre szükséges tárgyak vámmentes behozataláról, és az előlegezési hitelmüvelet költségeinek fedezéséről szóló törvényjavaslatot.

— — —

= **Az orsz. honvédsegélyző** egylet gyülését az országházban vasárnap délelőtt 11 órakor gróf Andrássy, mint elnök egy rövid üdvözlő beszéddel megnyitván, felolvastatott a kezelő, illetőleg felügyelő választmány jelentése, mely közmegelégedéssel fogadtatván, változtatás nélkül helybenhagyatott és a fölmentés megadatott. Ivánka Imre megköszöni gr. Andrássy közbenjárását, az államsorsjátéknak honvédsegélyző czélra forditása iránt. Ezután a felügyelő bizottság által beterjesztett következő három pont vétetett tárgyalás alá: Forró Elek és érdektársai, volt székely határőrségi s később honvédtiszteknek kérvénye, melyben az 1848—49 ki események miatt szenvedett veszteségeik pótlása czéljából az egylet alapszabályait oda módosittatni kérik, hogy jelenlegi nyugpénzük a cs. kir. hadseregben töltött szolgálatuk beszámitásával, 1849-ben legutóbb viselt honvédtiszti rangjuknak megfelelőleg egészittessék ki. Ez nem fogadtatott el. Több honvédözvegynek kérelme, hogy elhunyt férjeiknek nyugdija vagy ellátása tőlük el ne vonassék, hanem reájuk átruháztassék. Elfogadtatott. Az alapszabályok 4. §-sa értelmében még egy jegyzőnek választása levén szükséges, Szögyényi László mellé még Hosszu János választatott meg. A tagok részéről egyéb inditványok nem voltak. Elnök ezután megköszönte az egylet tagjai közremüködését.

— — —

Az iparosok gyülése.

(Pest, február 24.)

— II., Első közgyülés. Magyarország iparosai — a kor szellemének helyes felfogása szerint — együtt vannak hazánk fővárosában, hogy egyesüljenek az ipar emelése tekintetéből.

Körülbelől 500-an lehettek jelen az iparosképviselők, kiknek magasztos feladatuk az országos iparos-szövetség létrehozása.

Az ideiglenes bizottság elnöke Streitmann (Gyöngyösről) nyitá meg az ülést a vigadó termében, s Mudrony Soma biz. jegyző felolvasá a bizottsági jelentést, melyből kiemeljük e pontot:

„Az iparos osztály haladni vágyó buzgó tagjai régóta érezték egy országos iparos összejövetelnek szükségét. E szükségérzetnek egyszer másszor a sajtótéren is erélyes kifejezés volt adva. Azonban számos felmerült akadályoknál fogva az eszme csak lassan érlelődhetett annyira, hogy annak megvalósitásához lehetett volna fogni. Az idő haladott s az ipar erélyes előmozditására szükségelt országos törvényhozási intézkedések pedig még mindig késtek. Az előre törekvő iparosok mind sulyosabban érezték a haladás számos akadályait. Mindjobban utat tört tehát magának hazánkban azon müvelődéstörténeti igazság, hogy csak azon ország lehet hatalmas és nagy, mely ipa rát hatalmassá és naggyá fejleszti. Az ország anyagi érdekeinek lelkes munkásai igy mind jobban kezdtek tömörülni az orsz. m. iparegyesület körül.“

Felolvastatván a jelentés, Bede Gy. (Miskolczról) korelnöksége alatt megkezdetett a tisztujitás. Az eredmény ez: elnök Streitmann, jegyző Mudrony Soma.

És megindult a szónoklat folyama. Összegezzük röviden a véleményeket.

Nagy Antal (Halasról) uj ipartörvényjavaslatot nyujt be, — Bakossy P. (Szatmárról) a királyhoz kiván járulni, hogy ne szentesitse a kormány ipartörvényét. — Barabás (Aradról) a hazai ipar bajairól emlékszik meg, s erről emlékiratot nyujt be. — Kovács István iparos iskolák felállitását sürget. — Szabó Sándor (Egerből) a kézmüiparosok helyzetének javitását kivánná. — Bede Gy. (Miskolczról) beszél a választási póttörvény, a virilitás ellen s a munkások szavazati joganak kieszközlése iránt. — Beszéltek még Györffy Gyula, Falk, stb.

A programm elfogadtatott, s kimondatott, hogy a hazai iparosok országosan szervezkednek, s az ekép alapul vett közgazdasági kivánalmaknak minden politikai kérdést alárendelnek.

Igy a gyülés első tárgya (a programm) el levén intézve, következett a szervezési szabály mely Bakay Nándor (Szegedről) módositványa szerint a következő szövegben fogadtatott el.

„A hazai ipar érdekeinek, a február 25-kén tartott országos iparos gyülés által elfogadott vezérelvek értelmében leendő érvényesitése végett, a következő határozatok szolgálnak irány adásul.

I. Azon kerületekben, melyekben tetemesb számu oly iparosok laknak, kik az érintett vezérelveket vallják, kerületi bizottságok alkotandók. Ily kerületi bizottságok alakitását kezdeményezhetik akár egyes testületek elöljárói, vagy más buzgó szövetségi tagok, akár azok értesitése folytán, az alább érintendő központi bizottság. Az alakitandó kerületi bizottságok annyi tagból állhatnak, a mennyi az illető helyi viszonyok közt czélszerünek látszik. Magok választják elnöküket, alelnöküket és jegyzőjüket. A kerületi bizottságok albizottságokra is oszolhatnak, a már meglevő ipartestületi kapocs szerint oly módon, hogy egy-egy ipartestület illetőleg társulat egy-egy albizottságot képezzen.

II. Hogy az eljárásra nézve a legczélszerübb eszközöket lehessen megválasztani, s hogy a törekvések egy czél felé öszpontosittassanak, a kerületi bizottságokon kivül egy Pesten székelő állandó országos központi bizottság is alakittatik. Ezen központi bizottság áll 18, Buda-Pesten lakó tagból, kik a maguk kebeléből választják müködő tisztviselőiket, nevezetesen egy müködő elnököt, két alelnököt, titkárt, pénztárnokot; áll továbbá egy vidéken lakó elnökből és a kerületi bizottságok elnökeiből.

III. A kerületi bizottságok megalakulásáról a központi bizottságot azonnal értesitik; s ettől utasitást, illetőleg véleményt vesznek a további eljárásra nézve. A kerületi bizottságok fontosabb határozatai végett a központi bizottsággal közlendők. A fontosabb levelezés, csak a központi bizottság elnökének, illetőleg egyik alelnökének és a titkárnak kiadott irat által történhetik. A központi bizottságok a kerületi bizottságokkal való érintkezése, a szükséghez képest kiküldöttek által is történhetik.

IV. A szövetkezés fentartására szükségelt további összegek megszerzésére nézve, az állandó központi bizottság bizatik meg a kellő intézkedések megtételével.“

A szervezeti szabály elfogadása után az állandó központi bizottság választatott meg; Pongrácz (Veszprémből) inditványára 33 tagu bizottság alakitása határoztatott el, s ennek megalakitására Bakai, Nagy, Ráth, Streitmann küldettek ki, kik előterjesztvén javaslatukat, a bizottság igy alakult meg: Nagy Antal (Halas), Ráth K. (Pest), Bakay N. (Szeged), Pongrácz (Veszprém), Busbach (Losoncz), Örményi Antal (Eger), Nagy István (Győr), Bagossy Pál (Szathmár), Tóth Kálmán (Baja), Horn Ede (Pozsony), Mezey Gábor (Debreczen), Steinacker (N.-Szeben), Varga János (Szabadka), Svarz J. (Esztergom), Gönczy E. (Tokaj), Benedek Gy. (Fogaras), Glevitzky S. (Kassa), Barabás P. (Arad), Györffy Gy. (N.-Várad), Papp Lajos (Kézdi-Vásárhely), Bede Gy. (Miskolcz), Frenyák Mihály (Czegléd) Prader S. (Pápa), Kovács F. (Hm.-Vásárhely), Gyalokay Antal (N.-Várad), Kellner Simon (Mezőtur), Horváth József (Sz.-Fehérvár), Csörgei Imre (Kecskeméth), Várady János (Czegléd), Sebestyén M. (Tapolcza), Hartl János (Pécs), Mikits István (Vácz), Streitmann József (Gyöngyös.) Mudrony Soma. — Elnök Ráth K. jegyző Mudrony S. A bizottság folytonosan müködik.

Külföld.

= **Francziaország.** Lecomte és Thomas tábornokok gyilkosai kivégeztetése. „Lecomte és Thomas tábornokok gyilkosai perében összesen öt egyén ítéltetett halálra. Ezek közül kettőnek, u. m. Aldenoffnak és Klayer Simonnak büntetését a kegyelmi bizottság élethossziglan tartó kényszermunkára változtatta át; ugy látszik, hogy Thiers még egy harmadikat, bizonyos Herpin Lacroix-t is megakart menteni a haláltól, de hiába. Három elitélt csakugyan golyó által ki lett végezve, és pedig Verdaguer, sergent a 88 ik ezredben, ki legelsőben fraternizált a nemzetőrökkel, s nem csak megszökött ezredétől, hanem Ambert tábornoknál tolvajlást is követett el, aztán Herpin Lacroix munkás, ki garibaldi-féle tiszti egyenruhában azon erőszakoskodott, hogy a Rosier utczában a két tábornok felett rögtön itélet tartassék; végre Lagrange, ki a pelotont Lecomte tbnok számára összeállitotta. Az elitéltek, az itélet végrehajtásának hosszas késleltetésével már megbarátkoztak azon gondolattal, hogy deportáltatni fognak, igy tehát a legrettenetesebb meglepetésben részesültek, a midőn a mult szerdáról csütörtökre virradóra hirtelen felverettek álmukból, s tudtokra adatott, hogy végórájok ütött. Leghamarabb erőt vett magán Verdaguer és pedig akkor, a midőn a fogházfelügyelő azt mondá neki, hogy haljon meg bátran, mint katonához illik. Átnyujtatta magának egyenruháját, felöltözött, reggelizett, s aztán szivarra gyujtva gyöngéd bucsuleveleket irt kedveseihez. Herpin Lacroix és Lagrange, kik a Noilles utczai katonai fogházban voltak, s onnan a polgári kórházba vitettek át, hogy Verdaguerval együtt tegyék meg az utolsó utat, soká nem birtak magukhoz térni. „Én ártatlan vagyok!“ kiáltá Herpin ismételve, „a tábornokok gyilkosai szabadon járkálnak Párisban, ő én igen jól ismerem őket.“ Ennél többet azonban sehogy sem akart mondani, bár Clement rendőrbiztos sürgősen faggatta. Lagrange, ki épen nehéz betegségből gyógyult fel, folyvást orvosával társalgott, ki őt a kivégzés szinhelyére is elkisérte. Mind hárman meggyóntak. Még nap feljötte előtt kivitettek zárt kocsikban, a lelkészek és az orvos kiséretében, a Sartory sikságra és pedig erős lovas fedezet mellett. A kivégzési helyen patkó alakban roppant katonaság volt felállitva. Itt még egyszer felolvastatott előttök az itélet, mire mindenik a neki rendelt oszlophoz vezettetett, s szemeik beköttettek. Verdaguer letérdelt, a két másik állva maradt. A vezénylők a kardot egyszerre bocsátották le, s a három peloton egyszerre tüzelt. Ekkor épen 6 óra 25 percz volt. Verdaguernek minden golyó arczába ment, s tökéletesen meg lett ölve, s jobb oldalára esett le. Lagrange és Herpin csupán mellben és hasban találtattak, s rettenetes vonaglások közt kinlódtak. Két sergent előlépett, s fülökbe suték a kegyelemlövést. Ekkor a szokott defilé következett a hullák előtt, s aztén azok koporsóba tétettek, s a st. Louis temetőbe takarittattak el.“

Vajon mikor szünik már meg a köztársasági kormány egyik véres foltot a másikra halmozni, azon ruhán, melynek hófehérnek, s mocsoktalannak kellett volna maradni?!

A város belterületén levő utakról és csatornákról.

(Vége.)

Azért hogy olyanforma utakat készitünk, mint az országutakon szokás, nem szükséges azokat épen oly móddal késziteni; a köveknek szerteszét az utczákon való tördelése sok tekintetben káros. Mindenek előtt igen disztelen; továbbá a járó-kelőkre felette alkalmatlan, a háztulajdonosokra pedig pénzbenjáró dolog, mert vele az ablaktáblákat széltire beverik; hátra van a legnagyobb baj: a kőtörés felett felügyeletet gyakorolni igy alig lehet, elszórva dolgoznak a munkások és ha napszámot kapnak, nem dolgoznak serényen, ha pedig köb öl számra törik a követ, akkor hanyagul dolgoznak és csalnak, t. i. töretlen köveket és földet vegyitnek közé, mi egyaránt hátrányos.

Azért a vasut mellett egy nagy helyiséget kellene kijelölni, hol valóságos kőtörő műhely állittatnék, eső ellen még fedett szinekkel is ellátva; innen a kész törött követ ellehet szállitani a tetthelyre épen ugymint nagyobb darabokban, a felügyelet pedig a legtökéletesebb lehet.

Sőt még a tatarozásra folyton megkivántató törött követ sem lehet megengedni, hogy csomókban két oldalt heverjenek, mint valami országuton; ez egyátalán nem városba való; vagy egyes háztulajdonosok megengedik hogy némi készlet udvarokon álljon, vagy pedig más rakhelyről kell gondoskodni. Könnyü átlátni továbbá azt is, hogy ezen utakat, ha csak egy kevés sár van az utczákon, — pedig ez vajmi sokszor van, — tisztán tartani ugy, hogy gyalogjárók rajta mehessenek, épen nem lehet, annálfogva okvetlen gondoskodni kell arról, hogy az utczákon külön keresztüljáró gyalogutak készittessenek köbkövekből, melyeket gondosan lehessen seperni, már eddig is nagyon érezhető e mulasztás, helyrehozni csak ugy lehet, ha a keresztül járó utak helyén a meglevő kőutat felszedik.

Az eddig készitett ilynemü utak elég tanuságul szolgálhattak arra, hogy a mi vidékünkön alkalmas munkásokat szerezni nem lehet, általában az alföldi munkások ... előttük szokatlan dologhoz fogatni igen bajos, olyan árakat követelnek, melylyel kijönni épen nem lehet; azt hiszszük pedig, hogy senki sem helyeselheti késő őszre, vagy épen télre hagyni az ut készitést. Nem az a kérdés, hogy lehete télen késziteni, mert az ellen senki sem szól, hanem az a kérdés: hasznonal jár-e a téli munka? A mennyivel olcsóbb télen a munkaerő, napszámra, annyival rövidebbek a napok és a munka is fáradságosabb, az is tagadhatlan, hogy nyáron jobban lehet utat késziteni, mint télen.

Azon kérdés merül tehát fel, hol vegyünk munkásokat nyáron, midőn a mezei munka foglalja el az embereket, és a mikor örömestebb foglalkoznak azok a mezei munkával, mint az utkészitéssel?

Erre más közvetitő módszer nem mutatkozik, mint az, hogy a város küldene el valakit felvidékre, hol a napszám tetemesen olcsóbb (és az emberek szokva vannak ezen munkához) és onnan hozatna 50—60 munkást, kiket lekötelezne egész munkaidő tartamára, kiknek a kőtörő műhely közelében alkalmatos szállást lehetne épiteni. Igy tesznek ezzel más vidéken is, csakhogy még jókor tavaszszal gondoskodnak róla és nem akkor kapkodnak mindenfelé, midőn már kimaradtak az időből.

* * *

Az utakról elmélkedve, ezzel kapcsolatban nem lesz felesleges felemliteni a befásitás állapotát is városunkban. Nincs ember, ki ne látná az utczák fákkal való beültetésének hasznosságát. Nemcsak a szemnek kellemes és az utczákat diszeti ez, hanem egyszersmind egészségi szempontból is fontos, sehol pedig nem annyira, mint Debreczenben. Itt vannak felette széles utczák, középen keskeny csinált uttal, már ez magában is disztelen, holott ha két oldalon faültetmények volnának, az fel sem tünnék: megakadályozná a faültetmény továbbá azt, hogy a csinált ut mellett két oldalon szerte száguldoznának a szekerek és vernék azon roppant porfelleget, mely valóságos veszedelem, — lehetne azért a csinált ut mellett két oldalon keskenyebb szekérutat hagyni, hogy mégis elmondhassa a debreczeni ember, mint eddig is,

TÁRCZA.

A FESTŐ SZERELME.

— Beszély. —

(Vége.)

— Rajnald, Rajnald! ismerj meg, én Armand, öcséd vagyok!

— Én pedig — szólt Márie nyájasan enyelegve — Armandé vagyok.

— Szeressétek hát egymást kedveseim, s a mi szerelmetekből fenmarad — juttassátok nekem.

Egy hétig itt időzött még Armand a szigeten, gondosan ápolva Rajnáldot; senkit se bocsátott hozzá társai közül.

A hetedik napon pedig elszöktetett Armand egy biztos emberét a Ramzia Fecskéjével és másnap igy szólt az elfogott rablókhoz:

— Az átkozott Ramzia, kire, mint a szemem vigyáztam, az éjjel kiszökött körmeim közül, pedig nagy dijat nyertem volna fejéért jutalmul: rátok többé semmi szükségem sincs nyomorult zsiványok. A merre szél fu, hordjon el benneteket; szabadságtokat visszaadom.

Huszonhárom elfogott kalóz hagyta el egy kis hajón a szigetet. De Hugó és a két czimbora, kik Rajnalddal együtt indultak szerencsét keresni, a tenger fenekén aluszszák azon örök álmot, melyből a pokolban lesz majd ébredésök.

A többi kalóznak pedig semmi tudomása sem volt Rajnald előéletéről, s nem ismerék a kapcsot, mely Armandhoz köté Ramziát; bánják is azok most, akárhol szedi fel magát Ramzia, csakhogy ők épen vihetik el bőrüket.

Armand nagy szeretettel viseltetett bátyja iránt; s hogy megmenthesse bátyja erkölcsi becsületét a vllág előtt, azért szöktetett el a Fecske nevü hajóval egy biztos emberét.

Ramzia a tengerek királya örökre meghalt; az igaz utra tért, Rajnald utnak indult kedveseivel együtt Itália felé.

Az áruló hajóskapitány fejét egy feldühödött kalóz ketté hasitá.

Fülöp épen kapta meg drága kincsekkel terhelt hajóját s vitéz kapitányának nővére kezét adta jutalmul.

Armand és Mária buldogul éltek Bolognában, hol Armand országos hirü festői mütermet tartott fen. Fülöpnek pedig a legjobb barátja lett Rajnald és társa a tengeri kereskedésben.

A fiatal házaspár gyakran kirándult Bolognából s kedélyes vig napokat töltött ott az egyesült két család. — Mária mindig zaklatta Fülöpöt és Rajnáldot, hogy mondják el már neki azon szerencsétlen párbaj okát, mely Rajnáldra nézve oly szerencsétlenül végződött.

— Hagyd el, elmult az egész, ne emlékezzünk többé vissza rá. — Ezt szokták mondani a jó barátok.

És a kedves olvasó is meg fog bocsátani, ha mi is elfeledjük e párbajt, okával együtt. Osszuk mi is inkább kedveseink örömét, kik elérték végre azon boldogságot, — bár sok küzdés után — melyet az ég legjobb gyermekeinek adott.

— — — — — — —

Még valamit emlitünk meg, mielőtt véget érne e munkácska: Armand a legnagyobb gonddal dolgozott egy képen, mely az ő s Máriája ismerkedését ábrázolja a Cisellen. Ragyogó szépségében volt benne kifejezve a festő szerelme, és müve Armandnak hervadhatlan lombokat szerzett babéraihoz.

Budaházi Ödön.

hogy: „azért jó a debreczei burkolat mert mellette lehet járni szekérrel.“ Igaz, hogy a faültetés pengetésével nagy darázsfészeknek kopogtatjuk meg az oldalát, mert azonnal elibünk terem azon sokszor háborgatott, de ismét szunnyadásra bocsátott százfejü szörnyeteg: a piaczrendezés kérdése, — de már csak neki kell ennek ugrani ugy is egyszer, jobb lesz már ezt megkezdeni, mint tovább halogatni, mert addig a faültetésről és átalában a város rendezéséről szó sem lehet, mig el nem lesz döntve, hol lesz a piacz. Ott fasorokról gondolni sem lehet, ahol hetenként falusi szekerek tolonganak.

Mily szép sétahelyeket lehetne pedig azon a széles piaczon és más utczákon is alakitani fasorokkal! Ezek a port felfognák s átalában keletkezni sem engednék. Azt ugysem lehet várni, hogy a port másmódon csilapitani tudják, mert az még gondolatnak is naiv, a mit többször lehet hallani, hogy az utczákat öntözni kellene, tessék számitást tenni, mibe kerülne csak az egy piacznak öntözése évenként? — Roppant összeg az. Nagyobbszerü faültetvényeket és sétahelyek készitését nem lehet egyszerre foganatba venni és előteremteni, azért kellene azt előkésziteni és elkezdeni, de semmit sem látunk, még csak czélzást sem ilyes dolgokra, hol légyen az a „szépészeti bizottmány,“ meghalt-é az, vagy pedig csak aluszik? (Mellesleg legyen itt megemlitve, gyanitjuk mi, hogy hol van az a bizottmány; az a bizottmány nehány képviselőből áll; nehány ember van a várósnál, kikre annyi teendők halmoznak (vagy talán magok halmozzák magukra) hogy azok teljességgel nem győznek mindenütt eleget teni, a többi meg kihuzza magát és azt várja, hogy a kész munkát mikor hallgathatja.).

Visszatérve a faültetésre, és hogy azt pénzzel elővarázsolni nem lehet, csak idővártával, azért kellene a városnak már most, egy órát sem várva tovább, ezen czélra egy külön kertet, egy faiskolát késziteni, még pedig nemcsak az uton-utfélen található ákáczczal, hanem másféle fával is kisérletet tenni, a mely talán sétányokra még alkalmasabb lenne, legalább változatosabb, és pedig a faiskolában nemcsak két három éves korukig kellene nevelni a fákat, hanem ott folyvást kellene tartani 8—10 éves fákat is, hogy ne látná az ember azon boszantó és csak Debreczenben tapasztalható módját a fa pótlásnak, mint a mit p. o. a nagytemplom körül is évenként szemlélhetni, hogy a mint kiszárad vagy kitöretik egy 5—6 éves fa a többi közül: elveszik egy vékony pálczát, azt ledugva ott oltogatják vagy két évig s egyik fa a másikat utól nem éri. Ha nagy városokban, lábszár vastagságu nagy élőfákat birtak a sétányokra varázsolni, legalább mi is megtehetünk annyit, hogy egy 6—7 éves fasorba hasonló fát ültessünk, habár nagyobb költséggel is.

Nem lehet-e erre a városi közmunkát forditani? talán faültetésekre szivesebben jönnének az emberek, mint más dologra, — ennek alkalmasint azon haszna is lenne, hogy a nép között az élőfák iránti kegyelet erősödne, mert a ki ülteti a fát, nem viszi rá a lélek, hogy kitörje.

Mindezek után pedig szerény véleményem szerint, a városi hatóság sürgős teendői a város belterületének szabályozása, az utak épitése és fentartása körül következőkbe foglalhatók.

Egy külön erélyes és szakértő bizottmány választandó, mely oda müködjék, hogy a város területének lejtmérezése azonnal foganatba vétessék, ekkor meg lesznak az alapok, melyen tovább lehet haladni, meg lesz a városnak lejtmérési és a már csaknem elkészült situationális térképe, valamint nagy pontossággal kipuhatolandó az eddig meglevő csarnaágak szerkezete és állapota. Ezután egybehivandó, egy tisztán tapasztalt a szakértőkből és nagy városokban e téren tekintélyre emelkedett egyénekből álló bizottmány, mely a meglevő csatornák és utak álapotának figyelmébe vételével, egy kimeritő és végleges tervet dolgozzon ki a csatornáknak, ha arra csakugyan szükség van, kijavitására, továbbá folytatására.

E bizottmány határozza meg az egyes utczák vonalait, átalában az egész város müszaki rendezésére adjon véleményt és tervezetet.

UJDONSAGOK.

* **A ref. lelkészválasztás** módozatai iránti véleményadással megbizott egyházi küldöttség holnapután csütörtökön tartja ülését. Valóban ideje is; mert, ha jól emlékszünk, még a mult évben történt a kiküldetés. Azóta a papot is meg lehetett volna választani.

* **A „Tisza“** biztositó s jelzálogbank részvényeire nagy mérvben folynak a befizetések, ugy, hogy mindenkit meglep azon nagy szorgosság, melyet a részvényesek tartozásaik lerovásában tanusitanak. A bevett pénz mindennap kamatozóvá tétetik, eddigelé az iparbankba adatott az be, később a vidéki takarékpénztárakban is helyeztetnek el a bejövendő összegek.

* **Föispánunk** közelebb fog átrándulni Nagyváradra a szervezési munkálatok ügyében. Mint értesülünk, Váradon a biráló bizottság márcz. 18-án ül össze; a tisztujitás pedig ápr. 5-én tartatik meg.

* **Szépen megnyert fogadás.** Most értesültünk, hogy a 8-ik dzsidás ezred őrnagya **Borderaux** ur, egyik barátjával fogadott, hogy e hó 13-án átlovagol Nagy-Váradra, s onnan ugyanazon lovon 14-én vissza Debreczenbe. Az indulás Debreczenből febr. 13. este fél 7 órakor történt, s az őrnagyot b. Malovecz főhadnagy lovon kisérte. Nagyváradra éjjel fél 2 órakor érkeztek meg, igy tehát 7 órát vett az ut igénybe. Miután lovaikat ellátták, három órán át pihentek, aztán látogatásokat tettek ismerőseiknél, s délben fél 1 órakor indultak utnak ismét s már akkorra kipihent lovakon Debreczenbe, a már fél 9 órakor megérkeztek, hogy barátaik társaságában kedélyes vacsora mellett töltsék el az estét. A lovaglás mind oda, mind vissza egy folytában történt, abrakoltatás nélkül, a 21 és 2/8 mértföld nem vett 15 óránál többet igénybe s az összes távollét ideje csak 26 óráig tartott. Tekintve a kedvezőtlen évszakot, aztán a hasonlóképen igen kedvezőtlen talajviszonyokat, e lovaglás valóságos bravour darabnak tekinthető, s annyival is inkább, mert a lovak nem voltak trainirozva. Mind a lovasok, mind a lovak jó egészségben s frissen tértek vissza, a miről az ezred tisztei mindjárt a megérkezés után személyesen meggyőződtek. Mindkét ló Borderaux ur tulajdona.

* **Szepessy Kálmán** a „Tisza“ biztositó s jelzálogbank ügyében pár nap óta Pesten időzik, s a mint értesülünk holnap tér vissza városunkba. Pesten a részvények elhelyezésén Móricz Pál országgyülési képviselő nagy erélylyel müködik.

* **Tannerné** pesti szerződtetéséről a „Zenészeti Lapok“ czimü szaklap igy ir: „Tannerné-Szabó Róza asszony a nemz szinház igazgatósága f. é. ápr. 1-től kezdve a nemzeti szinházhoz szerződtette. Ez ellen nem is lehet kifogásunk, mert mint multkor is kiemeltük, van benne tehetség, van szép csengő hangja, s megnyerő szinpadi alakja. Ha kellőleg fog tanulni, s ha sem ő maga magát, sem az igazgatóság nem fogja korán akarni őt magasabb müvészi polczra emelni, mint ereje birja: válhatik is belőle a középszerünél nagyobb énekesnő.“

* **A föiskolába járó** elemi tanulók félévi közvizsgája holnap kezdődik ugyanama sorrend szerint, melyet már közöltünk. E közvizsgákra jónak látjuk ujolag felhivni a közönség, különösen pedig a szülők figyelmét.

* **Cseledügy.** Egy háziurat e napokban megloptak, elvitték minden ezüstnemüjét. Végre kitünt, hogy a tettet a cselédek követték el, s a drágaságok csakugyan meg is találtattak a csatorna nyilásában, de már összetörve. Az egyik cseléd a gyilkosságért elzárva levő Lada nevü ember leánya. Ugy látszik, hogy — nem esett messzire az alma fájától.

* **Gabriella** kisasszony, ki Debreczenben nagy hirnevett vivott ki magának a férfiközönség előtt, kitünő játékával és előadásával, tegnap lépett fel utolszor a Bikában, s ismét rendkivül tetszett. Ma d. u. Szathmárra utazott, honnan Nagy Bányát és Szigetet meglátogatva, 10—12 nap mulva vissza tér Debreczenbe, s még nehányszor felfog lépni.

* **Nanassy Benjamin** temetése holnap délután 2 órakor tartatik, a holttest a háztól a kistemplomba vitetik. A gyászjelentést holnap közöljük.

* **A kereskedő ifjuság** önképző egyletében holnap estve 8½ órakor „társalgási estély“ leend, melyre az egylet tagjai és érdekeltek tisztelettel meghivatnak.

Lobmayer Mátyás
biz. elnök.

* **A városi börtönöket** a kir. tvszéktől egy küldöttség nem rég megviszgálta, s azon bizony sok javitni valót talált, s különösen orvosi szempontból sok kifogás tétett a helyiségek ellen.

* **A „Zenészeti Lapok“**-ban olvassuk: „A debreczeni dalcsarnok ügye, melyről nem rég emlékeztünk, kissé elhallgatott. A mint irtuk volt, a debreczeni dal- és zeneegylet ig. választmánya kebelében ez ügy már szőnyegre hozatott azon ohajtással, hogy a népkertben egy dalcsarnok emeltessék vendéglő helyiséggel is ellátva. Ez inditvány akkor egyhangulag elfogadtatott s a tervezet megvizsgálására és a helyiség kiszemelésére egy bizottság is küldetett ki Komlóssy Imre dalegyleti elnök elnöklete alatt. E bizottság eljárásáról azonban — a mint értesülünk — mind eddig még semmi beterjesztvény nem történt, pedig a debreczeni népkertben a sátoralkotmány helyett vajmi diszes dolog lenne egy csinos és czélszerü dalcsarnokot láthatni, mi által Debreczen városa nem csak azt igazolná be, hogy országra szóló dalünnepeket tud rendezni, hanem a haza és a város diszére s dalegylete felvirágoztatására önálló dalcsarnokot is létrehozni. Nem hisszük, hogy talán a városi hatóság görditett volna akadályokat e szép és üdvös terv megvalósitása elé, mert az csak örvendhet, ha a népkertet egy ily mücsarnok fogná disziteni, főleg miután az épitési költségeket ugy sem ő, hanem a dal- és zeneegylet teremtené össze. Vagy talán az egylet választmánya, közgyülésileg akar ez ügyben intézkedni? Bármint legyen, ohajtandó, hogy ez ügy el ne aludjék, sőt, hogy mielébb megvalósulást nyerjen. Meg vagyunk győződve, hogy a minden szépért és nemes ügyért lelkesedni s tenni is tudó elnök Komlóssy Imre, igyekezend e tervezet mielébbi megvalósitását ki is eszközölni, mi annál inkább lehetséges, mert Pekár Imre hirneves mérnök ur, mint a nélkül is az ügynek barátja, — legkészségesebben nyujt segédkezet a terv gyakorlati kiviteléhez.

Csak akarat kell tehát s Debreczen városa ismét gazdagabb lesz egy oly ténynyel, mely a haza több városában is nagy lendületet adand a müvészetnek s főleg a dalárügynek.“

* **Amaz iparlovag után,** ki városunkból Nagyváradra szökött, a helybeli kapitányi hivatal átirt az ottani rendőrséghez, hogy elfogatása esetében toloncztolják vissza. Az iparlovag neve Kanálos János, ki utóbb Fávor Lőrincz álnév alatt szokta mesterségét üzni.

* **A helybeli** becsületes mészáros czéh a kollégiumi sorsjegyekből 200 dbot eladván, s illetőleg a maga részére meg tartván, az ezért neki jutandó 25 ft kedvezményről a kollégium javára lemondott. — Üdvözöljük érte a derék czéhet.

* **Gyalázatos időjárásunk** van, a sártól alig lehet már járni az utczákon, s az utak oly járhatlanok, hogy egyátalán nem lehet csodálkozni hetivásárunk néptelenségén.

Országgyülési tudósitás.

A képv.-ház ülése febr. 26.

Elnök Somssich.

A kormány részéről jelen vannak: Pauler Tivadar, Tóth Vilmos.

A mult ülés jegyzőkönyve észrevétel nélkül hitelesittetik.

Elnök jelenti, hogy Lászlófy Antal szamosujvári képviselő meghalt.

A kérvények a kérvényi bizottsághoz utasittatnak.

Helfy Ignácz következő interpellatiót intézi a belügyi, közmunka és a közlekedési miniszterekhez: van-e tudomásuk a t. miniszter uraknak azon nagymérvü pusztitásokról, melyeket a Dráva kiöntései által okozott árviz Baranya és Somogymegye egy tetemes részében végbe vitt, s minek folytán számos családok sőt egész községek a legnagyobb inségre jutottak?

ha van erről tudomásuk, intézkedett e már a tisztelt közmunka miniszter ur, hogy az 1871. évi XXX. törvény cz. XXXI. §-a értelmében a helyszinére biztos küldessék ki s végett, hogy megvizsgálva a csatornákat, gátakat, töltéseket s egyéb vizimunkálatokat, a baj miként orvoslása iránt véleményt adjon?

és végre, szándékozik e a t. miniszter intézkedni, hogy az emlitett árviz által inségre jutott családok és községek mentől elébb némi államsegélyben részesittessenek.

Közöltetik az illető miniszterekkel.

Zsedényi Ede a következő inditványt terjeszti elő: Tekintve, az átalános tárgyalásra följegyzett szónokok hosszu sorát és tekintve, hogy azok, kik 1 óra taján szólásra fölhivatnak, nehogy a közelgő záróra miatt beszédeiket üres padok előtt mondják el, vonakodnak azokat közrebocsátani s igy az ülés 2 óra előtt záratik be: határozza el a ház, hogy a választási törvény tárgyalása alatt az ülések 10 től 3-ig tartsanak.

Csiky Sándor: Ha a haza parancsolja, éjjel, éjfél előtt és éjfél után is kész tanácskozni; 48-ban is igy történt, de azt tapasztalta, hogy épen a jobboldal nem szokta megtartani az ily határozatokat; igy különösen a miniszterek jelenlétét csak az ujságból szokta megtudni. Nem fogadja el Zsedényi inditványát.

Halász Boldizsár hazafiusága nemcsak három óráig tart, hanem ha a haza parancsolja ötig is; sőt e tekintetben tovább megy Zsedényinél, inditványozván, hogy az ülések 9 órától 3 ig tartassanak.

Patay István (a szószék mellett kezd beszélni. Felkiáltások: Helyre!) Engedelmet kérek, nekem ott van helyem, a hová állok (nagy derültség). Nem látja ildomosnak, hogy a jobboldal a baloldalt ki akarja éheztetni.

Simonyi Ernő: Halász inditványa az ember egészségi állapotával meg nem férvén, azt nem fogadhatja el. Hozzájárul ahhoz, hogy az ülések 10-től 3-ig tartassanak.

Tisza Kálmán nem fogadhatja el Halász inditványát, ki Zsedényi inditványára ráduplázott. Elfogadja Zsedényi inditványát, de azon magyarázattal, hogy az csak a választási tvjavaslat tárgyalásának tartamára terjesztessék ki.

Elnök szavazásra tevén fel a kérdést, a ház elhatározza, hogy az ülések holnaptól kezdve 10—3 ig tartassanak.

Schwarcz Gy. interpellálja a belügyért, tudja-e hogy a köztörvényhatóságokról szóló törvény Székesfejérváron meg van sértve?

A választási tvjavaslathoz szóltak gróf Bethlen, Csanádi, Bobori, Szilágyi V., Chorin, Orbán B. A tárgyalás holnap folytattatik.

Délutáni posta.

— Tanfelügyelővé ideiglenesen Szabolcsmegyébe és a Hajdukerületbe Kiss József sárospataki tanitóképezdei igazgató neveztetett ki.

— Szeged, febr. 26. Gróf Ráday ma délben megérkezve, az indóháznál nagy üdvözlő küldöttség által fogadtatott, hosszu kocsisor, nagy néptömeg kiséretében, fényesen feldiszitett utczákon keresztül, taraczklövések között lakására kisértett. Este nagyszerü, 1200 fáklyásból álló fáklyásmenettel megtiszteltetett.

Felelős szerk. és kiadótulajdonos: OLÁH KÁROLY

HIRDETÉSEK.

Szathmáry testvérek.

női divat s ruhakészitési terme Széchenyi utczán

Debreczenben.

Ajánlja a nagyérdemü közönség becses figyelmébe ujonnan érkezett tavaszi napernyőit, a legdivatosabb tavaszi felöltőket és női kalapokat, lehető legolcsóbb árakban.

Napernyők eredeti gyári árakban kaphatók.

74 1—?

Hirdetmény.

A debreczeni ref. egyház tulajdonához tartozó Béhmféle Széchenyiutczai háznál az udvarban két lakosztály, és a Zakarféle hatvanutczai ház folyó év pünkösttől kezdve három évre bérbe fogván adatni: bérleni kivánók az egyház tanácsteremében folyó év márt. 4-kén reggeli 9 órakor tartandó árverésre elegendő bánatpénzzel ellátva, meghivatnak.

Debreczen, 1872. febr. 22.

107 1—1

Medgyaszay Imre
egyházi algondnok.

Árverési hirdetés.

A debreczeni kir. törvényszéknek 1872. évi február hó 22-én 1846. sz. a. kelt végzése folytán ezennel közhirré tétetik, mikép Szikszay Lajos mint felperes részére Barcsay István mint néhai Szikszay József hagyatéka tömege gondnokától 250 ft váltói tartozás s járuléka erejéig lefoglalt ingóságok, nevezetesen két garnitour butor — készletben és félkészletben levő házi butorok özv. Varga Károlyné Szécsényiutczai házánál folyó évi február hó 29. napján délelőtt 9 órakor nyilvános árverés utján készpénz fizetés mellett el fognak adatni. Mire a venni kivánók meghivatnak.

Debreczen, febr. hó 26. 1872.

108 2—3.

Boruzs József.
kir. törvényszéki kiküldött.

Eladó szöllő.

A postakertben jó karban levő s értékes gyümölcsfákkal ellátott négy és ¾ kapa szöllő, használható jó pajtával együtt örökáron eladó. Értesitést ad e lapkiadó hivatala.

71 7—8

MAGYAR

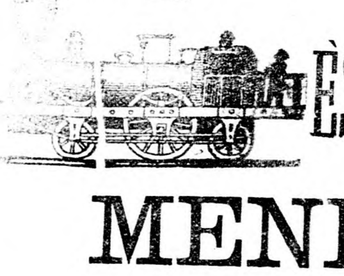

ÉSZAK-KELETI VASUT.

MENET-TERV

vegyes vonatokkal való személy-szállitásra

a

debreczen-szathmár-németi részvonalon

Érvényes ezen részvonal megnyitási napjától további rendelkezésig.

Debreczenből Szathmár-Németi felé

Távolság mértföldekben	Állomások	11 (I. II. osztálylyal) óra	p.	13 (III. IV. osztálylyal) óra	p.
		délután		éjjel	
—	Debreczen . . indulás	3	51	2	52
2.0	Haláp (megállp. hely) „	4	21	3	26
2.5	Vámos Pércs . . . „	4	37	3	45
4.0	Ábrány (megállp.hely) „	4	57	4	08
5.0	Ér-Mihályfalva . . „	5	24	4	39
7.5	Reszege-Szanszló . „	6	02	5	23
9.0	Nagy Károly . . „	6	41	6	10
11.0	Kis Majtény . . . „	7	13	6	46
13.0	Zsadány . . . . „	7	40	7	17
14.0	Szathmár-Németi . . „	7	58	7	37

Szathmár-Németiből Debreczen felé

Távolság mértföldekben	Állomások	12 (I. II. osztálylyal) óra	p.	14 (III. IV. osztálylyal) óra	p.
		reggel		délután	
—	Szathmár-németi . indulás	8	10	5	13
1.0	Zsadány . . . . „	8	29	5	34
3.0	Kis Majtény . . . „	9	—	6	09
5.0	Nagy-Károly . . . „	9	37	6	55
6.5	Reszege-Szaniszló . „	10	11	7	34
9.0	Ér-Mihályfalva . . „	10	54	8	26
10.0	Ábrány (megállp hely) „	11	12	8	46
11.0	Vámos Pércs . . „	11	36	9	12
12.0	Haláp (megállp. hely) „	11	48	9	26
14.0	Debreczen . . érkezés	12	17	9	59

Csatlakozások:

A 11. számu vonat Debreczenben közvetlen csatlakozásban áll a tiszavidéki vasut **Pest felől** jövő I. sz., illetőleg az osztr. államvasutnak Pestről reggel 7 óra 30 perczkor induló 7. sz. vonatával, továbbá **Kassa felől** a tiszavidéki vasut 2. sz. vonatával

A 13. számu vonat Debreczenben közvetlen csatlakozásbanáll a tiszavidéki vasut **Pest felől** jövő 5. sz., illetőleg az osztr. államvasutnak Pestről este 6 óra 5 perczkor induló 9 sz. vonatával, továbbá **Kassa felől** a tiszavidéki vasut 6. sz. vonatával.

A 12. számu vonat Debreczenben közvetlen csatlakozásban áll a tiszavidéki vasut **Pest felől** menő 2. sz., illetőleg az osztr. államvasutnak este 8 óra 37 perczkor Pestre érkező 8. sz. vonatával, továbbá **Kassa felé** a tiszavidéki vasut 1. sz. vonatával.

A 14. számu vonat Debreczenben közvetlen csatlakozásban áll a tiszavvidékivasut **Pest felé** menő 6. sz., illetőleg az osztr. államvasutnak délelőtt 8 óra 43 perczkor Pestre érkező 10. sz. vonatával, továbbá **Kassa felé** a tiszavidéki vasut 5. sz. vonatával.

Pesten, 1871. év junius havában.

A vezérigazgatóság.

Haszonbéri felhivás.

A főtisztelendő egri főkáptalan tulajdonához tartozó sz. margitai pusztát gróf Hardig Edmund ő nagymltga elnöklete alatt alakult bécsi társulat haszonbérbe kivévén, ezen nagy terjedésü pusztából — azon terület kivételével, melyen a társulat maga gazdaságot folytatni szándékozik,— kisebb nagyobb részleteket jövő 1873. évi jan. 1-ső napjától számitandó 6 évre alhaszonbérbe adni szándékozik.

Felhivatnak azért mindazok, kik ezen pusztabirtok bizonyos részét alhaszonbérbe venni óhajtják, hogy folyó 1872. évi márt. 19. 20. és 21. napjain Debreczenben ügyvéd Simonffy Sámnel ur (föiskolatéren 349. sz. a.) lakásán megjelenni ne terheltessenek.

Az alhaszonbérleti feltételek ugyanott, és alólirottnál Csegén — az alhaszonbérbe veendő birtok pedig a helyszinén bármikor megtekinthetők.

Debreczen, 1872. évi febr. 22. napján.

97 2—3

Kónyai Ignácz,
a tiszt. társulat jószág igazgatója.

110 1—3

Hirdetmény.

Hosszu-Pályi községben msgos grf. Zichy Ernő urnál egy gőzmozdonyu cséplőgép szabadkézből eladó. — A feltételek megtudhatók Nemes Kálmán ügyvédnél Debreczenben.

Száraz tüzi-fa.

18 forintért a várad-utczai temető melletti rakhelyen 19 ftért pedig házhoz szállitva megrendelhető Klekner Manó vaskereskedésében. 48 6—8

Eladó.

Füszer kereskedés, állványok s a helyiség bérbe kiadó. Tóczóskertben 6 kapa szöllő tilalmasra nyuló, eladó.

Értekezhetni Nváradutcza 2215. sz. a. 79 4—6

Kiss Sándorral.

Debreczen, 1872. Nyomatott Telegdi L. betüivel.